"Hoş geldin Evimize!.."

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Sayı 50 1960

75 Krş.

Sarkomer/Çizgi Diyarı

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

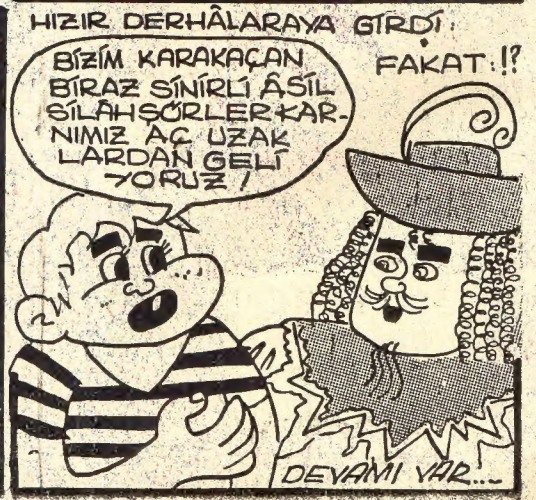

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

Yerli Mallar ve Tutum Haftası

Bu hafta, yerli mallar ve tutum haftasıdır. Okullarımızda, sınıflarınızda, hepiniz, yerli malı kullanmak ve tutumlu olmak için bir çok konuşmalar yapıyorsunuz.

Gazete ve dergilerde bu hususta yazılar çıkıyor. Radyolarda da konuşmalar duyuyorsunuz.

Yerli malı kullanmanın, tutumlu olmanın ve arttırmanın ne kadar lüzumlu olduğunu anlıyor ve anlatıyorsunuz. Kumbalarımızı bankalarda boşalttırıyor, birikmiş paramızı daha çok arttırmış oluyoruz.

Yerli mallarını kullanmanın faydalarını da birer birer anlıyor, seviniyoruz.

Her yıl, aralık ayının 12 de başlayıp bir hafta yerli mallar hakkında ve tutumlu olmak için adeta bayramlar yapıyoruz.

Bu yalnız, bu haftaya inhisar etmiyor; biz bütün yıl ve yılın on iki ayında, 52 haftasında ve 365 gününde her gün tutumlu oluyor, yerli malı kullanıyor, fuzulî masraflarımızdan kıstığımız paralarımızı biriktiriyor kumbaralarımıza atıyor, bankalarda çoğaltıyoruz.

Memleketimiz, bir tarım yurdudur. Çok eskiden sanayiye pek o kadar kıymet verilmemişti. Cumhuriyetimizin kurulmasıyla fabrikalarımız da kuruldu. Ekonomi hayatımızda çok ilerlemeler oldu.

Tarlalarımızın yanı başında büyük fabrikaların bacaları da tütmeğe başladı Eskiden iğneden ipliğe kadar dışardan ihtiyaçlarımızı temin ederdik. Bugün bir çok mallarımızı ihtiyaçtan daha çok çıkarıyor ve dışarıya satıyoruz. Yurdun her köşesinde fabrikalar çoğaldı. Eskiden bir kaç olan bankaların sayısı çoğaldı. Bankalara fazla rağbet gösteriliyor. Siz de para biriktiriyor ve Türk ekonomisine hizmet etmiş oluyorsunuz.

Bu gün, yerli mallarımız kadar bol meyvalarımız, ürünlerimiz vardır. Onların her biri de yurdumuza birer gelir kaynağıdır.

Egenin üzümleri incirleri, Karadeniz bölgesinin fındığı, elması, armutları Akdeniz'in fıstık ve portakalları dünyaca meşhur olmuş ve her tarafta müşteri bulmaktadır.

Bu gün, sanat enstitülerinde binlerce Türk genci, çok ileri sanatları öğreniyorlar ve sahalarında büyük başarı gösteriyor, yurda faydalı oluyorlar. Imâl edilen ve piyasaya çıkarılan mallarımız, kalitece dünya mallarından çok üstündür. Türk işçisi hakikaten başarılı çalışmaktadır. Yerli mallarımızın üstünlüğünü takdir edişimizden dolayı hepimiz bunları kullanıyoruz. Bir çok yabancı memleketlerde bizim mallarımızı seve seve alıyorlar

Biz, Türk çocukları, yerli mallarımızı nasıl kullanıyorsak paralarımızı da öylece biriktiriyor ve her geçen gün kumbaralarımızda çoğalan para arımızla bankalardaki hesap cüzdanlarımızda bu paraların toplamı gittikçe kabarıyor.

Biz, daima, yerli malı kullanmayı, tutumlu olmayı, kendimize büyük bir ödev sayıyoruz.

SABRİ TÜMKOR

YERLİ MALI

Türküz, biziz acunda baş;
Bizim için ulusal savaş:
Yerli yemek, yerli giymek.
Vermeliyiz buna emek...
Üzüm, elma, armut, fındık,
Badem, vişne, incir, fıstık...
Kayısı, kiraz, erik, ceviz,
Hepsini de severiz, biz.
Yurtta bunlar bereketli,
Olursunuz pek kuvvetli;
Yerseniz siz, kuru yemiş,
Atalar da böyle demiş...
Tiftik, pamuk, yünlü, ipek...
Birbirinden hepsi de pâk.
Yerli kumaş, piyasada
Yaban mal yok yasada.
Bir kac yılda olacaktır
Fabrikayla dolacaktır:
Türk ülkesi bastan başa,
Yerli mallar varol, yaşa...
Her seyimi kendim yaptım:
Yurda yerli malı kattım,
Sevinci ben, bunda tattım.
Yerli yedir, yerli giydir,
Yaratıcı bir yiğittir!
Türk ülkesi bastan başa,
Yerli mallar varol, yaşa...

S. TÜMKOR

Bu Haftaki Üniteniz

HAZIRLAYAN: SABRİ TÜMKOR

COĞRAFYADAN:

Avrupa kıt'asını öğrenelim

Avrupa kıtası, Asyanın batıya doğru uzayan bir yarım adasıdır. Bunun için buraya yarımadalar yarımadası da denir.

Bazı coğrafya bilginleri, Asya ile Avrupayı bir kıta olarak kabul etmişlerdir.

Avrupa, dünyadaki beş kıtanın en küçüğüdür Fakat bu yüzölçümünün küçüklüğüne göre nüfusu çok kalabalıktır. Medeniyet burada toplanmış, dünyanın en ileri bir kıtası olmuştur. Yüzölçümü 10.000.000 kilometre karedir. Nüfusu da 600 milyona yaklaşmaktadır. Buradaki topraklarda çeşitli milietler yaşamaktadır

Avrupa, kuzey yarım küresindedir. Karaların en çok genişlediği yeri kaplamaktadır. Kuzeyinde, Kuzey Buz Denizi, batısında: Atlas Okyanusu, Doğusunda: Hazer Denizi, Ural Dağları ve Ural Nehri vardır. Güneyini de Akdeniz kaplamıştır. Avrupa, toprak, iklim, bitki çeşitleri değişik olan bir kıtadır Kutup Denizine doğru uzamış ada ve yarımadaları vardır: İngiltere, İsveç, Norveç, Finlandiya gibi Güneyde çeşitli bitkileri olan Almanya, Rusya Fransa ovaları vardır. Bu ovalarda güneye doğru eski engebeler halinde uzanır ve nihayet tamamen güneyde Akdenize yarımadalar ve adalar şeklinde uzanırlar. İtalya, İspanya, Yunanistan gibi.

İklimi de değişiktir ama, çok soğuk çok sıcaklık yapmaz. Ölçüsüz değildir. Suları bakımından çok zengindir ve toprakları daima bu sularla sulandığı için çok münbit olmuş ve her çeşit bitki yetişmektedir.

Avrupada her nevi evcil hayvanlar vardır, ormanlarında da vahşi hayvanları bulunmaktadır Ormanları ve buradaki çeşitli kuşları her taraftan çoktur. Maden bakımından da Avrupa diğer kıtalara nazaran çok zengindir. Maden kömürü demir, mermer, kıtanın hemen hemen her köşesinde bulunmaktadır.

Tuna, Volga, Ural, Dinyeper, Dinyester, Oder, Ren Vistül, Sen, Elbe, Don, nehirleri Avrupayı hem güzelleştirmekte hem de topraklarını zenginleştirmektedir. Leman, Ladoğa, Kom, Zurih gölleri görmeğe şayeste çok güzel gölleridir. Kafkas, Ural, Pirene, Alp, Karpat, Balkan, Apenin, İskandinav dağları mamur bir hale sokulmuş ve yer yer üzerinde ormanlar vardır Avrupada, Germen, Lâtin, Ural, İslav ırklarına mensup beyaz insanlar yaşamaktadır. Medeniyeti her kıtanın üstündedir.

Aşağıdaki soruları cevaplandırınız:

1 — Avrupa dünyanın neresindedir, sınırları nelerdir?

2 — Etrafını çeviren denizler, körfezler nelerdir?

3 — Nehir, göl, dağları hangileridir?

4 — İklimi nasıldır? Yer ölçüsü, nüfusu ve metrekareye düşen miktar nedir?

5 — Avrupanın zenginlikleri nelerdir?

DİL BİLGİSİNDEN:

Özne ve Fiil

Fiil, varlıkların yaptığı, hareket veya oluşları gösterir. Bu kelime yapılışı, oluşu gösteriyor, bir de bunu yapanın olması icap eder.

Cümlede fiille beraber, onu yapan varlık ta bulunur

Hasan düştü... Cümlesinde düşmek bir fiildir, bu işi yapan da Hasan'dır. İşte, fiili yapana Ozne deriz Fiilin belirttiği işi, yapan yahutta bir şey olan varlığı gösteren kelimeye Ozne adı veririz.

Hasan düştü, cümlesinde, düştü kelimesi bize, yapılan bir hareketi, işi gösteriyor. Bu bir fiildir. Düşen ise, Hasan'dır Bu

da cümlesinin öznesidir. Yani düşmek işini hareketini yapandır. Bir isimdir.

Genel olarak özneler isim olurlar. Fakat, başka olabilir. Ali defterini yırttı. Babam kardeşime kalem aldıda özneler birer isimdirler.

Bazı cümlelerde özneler, isim soyundan olan ve isim gibi kullanılan başka bir kelime de olabilir.

Bir zamir veya isim gibi kullanılan bir sıfatta olur. Ben, yarın Ankara'ya gideceğim. Buradaki ben, isim yerine kullanılan bir zamirdir ve cümlenin öznesidir

İşleyen demir pas tutmaz. Cümlesinde de işleyen sıfatı burada öznedir.

Bir cümlede özneyi kolayca bulabilmemiz için fiilin önüne: Kim?, Ne? sorularını getirmek lâzımdır.

Düştü, kim düştü? Buna vereceğimiz Hasan kelimesi öznedir.

Özne ve fiil cümlelerin iki temel taşıdır. Bu iki kelime olmadan katiyen cümle kurulamaz

En azından fiili ve öznesi olan bir cümle bize bir mânâ anlatmaktadır.

Aşağıdaki cümlelerin özneleri'ni bulup renkli kalemle üzerlerini çiziniz :

1 — Babam bana sınıfımı geçtiğim için bir top hediye etti.

2 — Bu yaz çok sıcak geçti.

3 — Saksıya diktiğim çiçekler solmuş.

4 — Uykum gelince hemen yatıyorum.

5 — Ben, küçük kardeşimi çok seviyorum.

6 — Mendilim çok kirlenmiş

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

1961 YILLIĞI HAZIRLANIYOR

BEKLEYİNİZ

YURTTAŞLIK BİLGİSİNDEN:

Ulusal Bankalar ve Önemleri

Bankalar, çok eskidenberi halka hizmet etmektedirler. Bankayı bir insan tek başına kuramaz, bir çok kimseler bir araya gelirler ve paralarını toplayarak onunla bir banka kurarlar veyahutta bunu devlet kurar.

Bankaların çok çeşitli işleri vardır, tabii bu işlerini de bankada birikmiş olan paralarla yaparlar. Bankalarda açılan hesaplardan biriken paralar şöylece toplanırlar:

A) Bankayı kuranların ortaya koydukları sermayeleri.

B) Bankaların her yılın sonunda ihtiyat olarak ayırdıkları para

C) Halk tarafından bankalara yatırılan paralar. Bunlara: (Mevduat) adı verilmektedir.

Parasını emniyet altında bulundurmak isteyen herkes Bankada bir hesap açtırarak oraya yatırır.

Bankalar, bu mevduat sahiplerine yüzde hesabiyle ana paradan başka bir para verirler ki buna da Faiz derler. Bu faiz istenirse alınır, istenirse ana paraya eklenir. İşte bu biriken paralarla bankalarda iş yaparlar, bankadaki paraları daima işletirler Her banka yaptığı muamelelerle ihtiyacı olanlara para vermektedir Buna Kredi denir.

Karşılık göstermek şartiyle tüccar, çiftçi ve iş adamları kredi alırlar bu para ile işlerini yapar. Yurt içinde de ekonomik gelişmeler sağlanır. Yurdumuzda bir çok bankalar vardır. Devletin bankaları: Cumhuriyet Merkez Bankası, Ziraat Bankası, Sümerbank, Etibank... Ve bazılarında da devlet sermayesi vardır. Bu ulusal bankaların bir çok yardımları vardır. Bazısı, köylüye yardım eder, bazısı fabrikaları, bazıları da madenleri işletirler.

Ozel bankaların da adedi çoktur ve gün geçtikçe de çoğalmaktadır. Bankaların çoğu da mevduat sahiplerine her yıl kur'alar çekerek bir çok hediyeler de dağıtmaktadır.

Siz de bankalarda hesap açtırın ve birikmiş paranız varsa bunu çoğaltın, hem ulusal ekonomiye yardım etmiş olursunuz ve hem de tutumlu olmağa alışır ve emniyetli yerde paranızı toplamış olursunuz.

Aşağıdaki soruları cevaplandırınız :

1 — Ulusal ekonomiden ne anlarsınız? Tutumun faydası nedir?

2 — Bankaya ve bankanın yaptıklarına dair bildikleriniz?

3 — Mevduat, kredi, faiz vade sözlerinden ne anlıyorsunuz?

4 — Ulusal bankalarımız ve yaptıkları?

5 — Bulunduğunuz yerdeki bankalar?

6 — Para yatırmak, hesap açtırmak, faiz, vade hesapları ne demektir?

Bakmak ve Görmek

BAKMAK BAŞKA ŞEY GÖRMEK BAŞKA ŞEYDİR

Bugün size tuhaf bir işten bahsedeceğim. Hiç şüphe etmiyorum ki, hepiniz, Tanrı'nın, biz insanlara, dünyayı görebilelim diye vermiş olduğu iki gözden memnunsunuz... Ne güzel, değil mi? İki gözümüz sayesinde etrafımıza bakıyor ve her şeyi görüyoruz... Tanrımıza nekadar şükretsek yeridir...

Bakıyoruz doğru... Fakat acaba, hakikaten her şeyi görüyor muyuz?... Sözlerimi garipsediğinizi görüyor gibiyim. Kendi kendinize:

— Helbette görüyoruz! diyorsunuz. Baktıktan sonra neye görmiyelim?...

Oyle ama, bakmak başka şey, görmek başka şeydir İki gözü olan her yaratık çevresine bakar. Lâkin her yaratığın gördüğü, ayni şey değildir.

Farzedelim ki bir sabah, iki arkadaş okula gidiyorsunuz. Kaldırımda yürürken, karşıdan hızla gelen bir otomobil, birdenbire sizin taraftan gelen tramvayla çarpıştı. İkiniz de bunu gözlerinizle gördünüz. Sonra okulda, bu olayı arkadaşlarınıza anlatmağa başladınız.

Bir kere siz anlatıyorsunuz Sonra arkadaşınız da başkalarına anlatıyor...

O ne. Birdenbire, arkadaşınızın yanlış anlattığını sezdiniz:

— Hayır!... dediniz. Otomobil tramvaya değil, tramvay otomobile çarptı.

— Kim demiş? Gözümle gördüm ayol... Tramvaya çarpan, otomobildi. Kabahat şoförde...

— Hayır! Kabahat vatmanda!...

Gördünüz mü?... Ayni olayı seyredeli bir saat geçmeden, ikiniz de başka başka şeyler gördüğünüzü iddiaya başladınız Halbuki ikiniz de beraberce seyretmiştiniz.

Bir misâl daha:

[illegible]de bir bakkal vardır. Bir arkadaşınız size soruyor:

— O bakkal, sizin evden kaç ev ilerde?...

Şöyle bir düşünüyorsunuz. Hergün bakkalın önünden geçer dinz Hergün camekândaki çukulatalara bakardınız. Halbuki sizin evden kaç ev ilerde olduğuna dikkat etmemişsiniz... Demek ki bakkal dükkçnını doğrudürüz görmemişsiniz. Yahut da aklınızda eksik kalmış:

— On ev ilerdedir!

Diyor ve akşam eve döndüğünüz zaman bir daha bakıyorsunuz ki, bakkal dükkânı sizin evden sadece yedi ev uzaktaymış...

Görmenin «hafıza» denilen akılda tutma ile büyük bir ilgisi vardır. Görmek marifet değildir. Iki gözü olan her yaratık görüyor Fakat gördüğüne dikkat etmek gördüğünü eksiksiz akılda tutmak, iyi yetişmek ve hayatta muvaffak olmak istiyen her çocuğun muhakkak başarması gereken bir şeydir.

Bir gün, bir arkadaşınıza ansızın sorunuz:

— Ceplerinde neler olduğunu eksiksiz biliyor musun?

O, bu sorunuzu gülünç bulacak ve diyecek ki:

— Bilmez olur muyum ... Kendi cebim bu ayol!...

Bırakın saysın... Sonra hepsini çıkarsın. Muhakkak bir şey unutmuştur...

Bizler hep böyleyizdir Etrafımıza bakar ve her şeyi gördüğümüzü sanırız ama pek çok görmediğimiz şey vardır.

Biliyorsunuz ki, yargıçlar, bir olayın muhakemesini yapacakları zaman, tanıkları sorguya

TEMEL EĞİTİM ☆ TEMEL BİLGİLER

Selçuklular

YARIN ÇIKIYOR

32 SAYFA, 4 RENK — 50 KURUŞ

Tamamen haftalık ünitelere göre hazırlanan bu sayımız resimlerle süslenmiştir.

TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara Caddesi No : 36 — İstanbul

çekerler. Hangi dâva olursa olsun, bir taraf bir şeye kara diye yemin ederken; öbür taraf da ak diyeyemin eder. Bunların birinden birinin yalan söylediğini sanmak, doğru değildir. İki taraf da aynı olayı görmüşlerdr ve her ikisi de kendi gördüğünün doğru olduğunda ısrar eder... Böyle bir durum karşısında yargıcın ne zor bir ödev önünde bulunduğunu artık varın siz hesaplayın!

Namlı bir yabancı hukuk profesoru, öğrencilerine, tanıkların yalan söylediklerinden şüphe etmemelerini gerektiğini ispat için bakın ne yapmış?.

Bir sabah derse girişi zaman, sınıftaki hademeye fena halde kızmış ve bir hayli söyüp saydıktan sonra tutup bir tokat vurmuş. Hademe çekilmiş, gitmiş profesör öğrencilerine dönmüş:

— Affedersiniz çocuklar, sizin önünüzde böyle bir şey olmasını istemezdim Ama bir kere oldu. Şimdi bu adam beni dâva edecektir. Yarın sabah hepiniz gördüklerinizi birer kâğıda yazıp getirin de sizleri tanık göstereyim!...

Demiş. Ertesi sabah öğrenciler, yazdıkları kâğıtları getirmişler. Profesör toplamış ve bir hafta sonraki dersinde, hademeyi yanına alarak öğrencilerine şöyle demiş:

— Benim hademe ile kavgam mahsustu. Yazdığınız kâğıtlara baktım. Ben hademeye gûya vurduğum zaman sınıfta kırk kişi idiniz Bu kırk kişi arasından, bizim kavgamızı doğru görüp yazmış olanınız on yedi kişidir. Geriye kalan yirmi üç kişiden dördü, benim, tokat attığımı gördüklerini yazıyorlar. Altı kişi, hademenin bana tokat attığını yazmış. Geriye kalan on üç kişi de değişik değişik şeyler yazmışlar... Görüyor musunuz çocuklar? Sizler, yarın yargıç olacaksınız. Karşınıza gelecek tanıklara hemenyalancı damgasını vurmayın... Bu size ders olsun.

Bu hikâye de insanların her şeyi olduğu gibi görmediklerini, gördükleri şeylere kendi hayallerinden bir sürü ilâveler yaptıklarını ispat eder. Bir hikâye daha anlatayım:

Bir gün Amerikanın meşhur sinema şehri Holivut'ta, komik Sarlo'yu taklit edenler arasında, seyirciler önünde bir müsabaka yaparlar Taklit edenlerden kim, Şarlo'ya daha çok benziyorsa birinci gelir. Diğerleri de sıra ile bir takım dereceler alır. Meğer sahici komik Şarlo da gizlice bu müsabakaya girmiş imiş... Kaçıncı gelmiş biliyor musunuz? Tam on yedinci!

Demek oluyor ki seyirciler, sinemada gördükleri komik Şarlo'ya kendi hayallerinden okadar çok şey eklemişler ki, sahici Şarlo bile, onların akıllarında kalmış olan Şarlo'ya bir hayli uzak düşmüş...

Yal... İşte böyle! Bakmak başka şey, görmek başka şeydir

RAMİ SUNAY

YENİ, MUHTEŞEM TARİHÎ ROMANIMIZ

Tuna Nehri AKMAM DİYOR

YAZAN : OGUZ ÖZDEŞ

Mecmuamızda tefrika edildiği zaman zevkle ve heyecanla takip edilen ve kitap halinde çıkınca büyük bir ilgi ile karşılanan (DAĞ BAŞINI DUMAN ALMIŞ) romanından sonra Oğuz Özdeş'in kaleme aldığı bu tarihî romanı yeni yılın başından itibaren ÇOCUK HAFTASI'nda okumaya başlıyacaksınız.

Tarih kitaplarında Plevne Müdafaası bahsinde okuduğunuz büyük asker Gazi Osman Paşa'nın, tarihin altın sayfalarına geçen kahramanlığını, gayet güzel işlenmiş bir mevzuu içinde heyecanla takip edeceksiniz. «TUNA NEHRİ AKMAM DİYOR» romanı, son senelerde okuduğunuz en güzel kahramanlık romanı olacak ve tekrar tekrar okumak isteyeceksiniz.

Bu tarihî Türk romanı ÇOCUK HAFTASI'nın size yeni yıl hediyesi olacaktır.

BEKLEYİNİZ!

PEK YAKINDA TEFRİKAYA BAŞLIYORUZ

ÇOCUK HAFTASI'NIN HİSSÎ ve ÖĞRETİCİ ROMANI

Öksüz Murat

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

No: 14

Kız elindeki fileyi dışarıda bırakmış ve içeriye girerek Muradın elini sıkmıştı.

Murat ona karşı peşin hiçbir sevgi duymamıştı ama onu kanı sıcak ve sevimli buldu. Kız gayet serbest konuşuyordu:

— Odaları beğendiniz mi? Emin olunuz rahat edersiniz.

Delikanlıyı ince ince tetkik ediyor, onun güzel bir genç olduğunu annesine göz kırparak işaretle anlatıyordu.

Murat bu işi burada bırakıp çıkmak istemedi. Nihayet:

— Ust katı tutacağım, dedi. Yüz lira veririm. Fakat evin içinde başka kiracı istemem.

Kız omuzunu kaldırdı:

— Siz yüz ilrayı verebilirseniz biz de başka kiracı almayız. Elbette bir kontrat yapar, biraz peşin para verirsiniz. Annem sizin odalarınızı toplar. İsterseniz akşam için size yemek te pişirir. Tabiî kendi masraflarınızı kendiniz görürsünüz. Ama sizin de yalnız olmanız iyi değil. Mahallede söz olur.

Kız açık konuşuyordu. Kadın:

— Maşallah bu bey çok ağır başlı, diyordu. Sen iştesin kızım. Ben de bu beyin annesi sayılırım.

— Anne rahmetli babam mahallede iyi bir tesir bırakmamış. Bütün kabahat onda. Oldü gitti, ne dedikodusu bitti, ne de borcu.

Kadın işaret diyordu ama kız aldırmıyordu.

— Sanki ne var saklıyacak anne? Herşeyi önceden konuşmalı. Bu beyin hem parasını alalım, hem de herşeyi ondan saklıyayım, doğru mu? Zaten beni çalışıyor diye yapmadıklarını, söylemediklerini bırakmıyorlar. Ben çalışmıyacağım da bize kim bakacak? İki senedir kim geçindiriyor evi. Herkes çalışır, söz olmaz. Ama ben Ihsan Beyin kızıyım. Ağabeyim mi oluyormuş, neymiş? Ortaya çıkamadı ki biz de hissemizi satıp bu dertten kurtulalım.

— Kızım sen kiracı beyi korkutuyorsun.

— Canım sıkıldı yine anne. Ben de ne yaptığımı bilmiyorum. Beyin tutacağı varsa tutar. Zorla güzellik olmaz a. Zaten ben de pek taraftar değilim. Isterse bir karı koca olsun, yarı parayı versinler ama artık dedikodu olmasın.

Murat kızı dikkatle tetkik ediyor, onun hallerinden hoşlanıyordu. Bir iki sene sonra çok güzel bir kız olacaktı herhalde.

— Hikmet hanım, dedi. Bu şartlar altında ben de odalarınızı tutmam.

Kadın kızına hiddetle bakarak:

— İşte beyendin mi yaptığını, dedi.

Kız hiç oralı olmadı:

— Nasıl olsa sefalet içindeyiz anne, dedi. Böyle güzel bir delikanlı eve gelecek, bize kiracı olacak ta etraftan rahat mı bırakacaklar. Rastgelen yoluna çıkacak benim aşifteliğimden, terbiyesizliğimden bahsedecek, nihayet onu kaçırtacak değil mi? Üç kuruş parasını alacağız diye zarara sokmanın mânâsı var mı?

— Sen babana hiç çekmedin Hikmet?

— Isabet olmuş Ona çekseydim sonu felâketti.

Kız Murada döndü ve yanakları üzüntü ile kızararak:

— İşte böyle küçükbey, dedi. Maalesef ben sizin bu eve geldiğinizi istemiyorum. Kusu-

DİKİLİ TAŞ

Nedir?

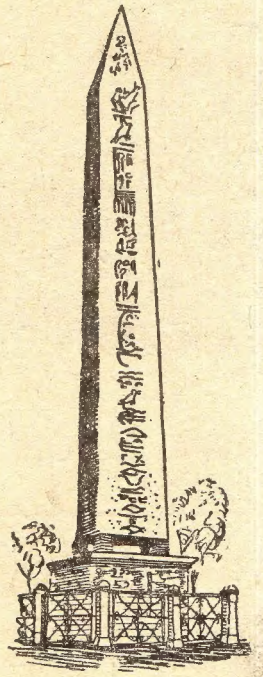

İstanbulda Sultanahmet meydanında birçok tarihsel anıtlar vardır. Bizanslılar zamanında bu meydanda at, araba yarışları yapılır, insanlar yırtıcı hayvanlarla güreştirilirdi. Ay meydanı bütün şehir halkının başlıca yeri idi. Bizans mparatorları da buradaki yarışlara gelirlerdi. Türkler de İstanbulu aldıktan sonra burada cirit oyunları oynamışlardır.

Bizanslılar zamanında bu meydana birçok heykeller, anıtlar dikilmişti.

Bugün park haline getirilmiş olan bu meydanda bu eski anıtlardan bir Dikilitaş, bir örme sütun bir de yılanlı sütun kalmıştır. Ayrıca Sultanahmet camisi ve çok yakın zamanlarda yapılmış olan Alman çeşmesi vardır.

Sultanahmet parkındaki anıtlar arasında en önemlisi Dikilitaştır. Bu taş, bundan 3500 yıl kadar önce Mısırda Tutmosis adlı bir Firavun tarafından diktirilmişti. 390 yılında İstanbula getirildi. Şimdiki yerine dikilmesi için 32 gün çalışıldı. Tek parça bir taştan ibarettir. Dört tane tunç ayak üzerine oturtulmuştur. Üzerinde eski Mısır yazısı olan hiyergolifle yazılmış yazılar doludur.

Bu Dikili taşın az ilersindeki örme sütun duvar gibi taş taş üzerine konularak yapılmıştır; Dikili taş kadar önemli değildir.

ra bakmayınız.

Murat kıza dikkatle bakarak:

— Ya ben burada oturmakta ısrar edersem? dedi.

— Herkesin evinde zorla oturulmaz Beyefendi.

— Ama belki burada oturmağa hakkım vardır

Kız birden şüphelendi. Yüzünün rengi kaçtı, sonra kıpkırmızı kesilerek gözlerini delikanlıya dikti:

— Ciddi mi söylüyorsunuz? dedi.

Kadın aptallaşmıştı. Hiçbirşey anlamıyordu. Fakat kız karşısındaki gençten şüphelenmişti.

— Murat sen misin?

— Evet.

Kız avuçlarını yüzüne kapattı ve hıçkırarak ağlamağa başladı.

— 14 —

Murat bu hıçkırıkları dinliyerek önüne bakar ve düşünen delikanlının, o aranan üvey evlât olduğunu neden sonra anlamıştı.

— Hikmet, ayıp değil mi? Ağabey böyle mi karşılanır, diyordu.

Kız ıslak yüzünü kaldırdı:

— Boynuna mı atlıyayım anne, dedi. Ihsan beyin ölmeden evvel anlattıklarını unuttun mu? İnmeli yatağı kadar «Murat, Murat» diye haykırmaz mıydı? Elden ayaktan düşüp onmarasız kaldığı zaman hayatta yaptığı bütün hatalar nasıl burnundan geldi. Benim annemi almak için evden atılan üç yaşındaki çocuğu ben şimdi ne yüzle karşılıyayım. Ne sende yüz var ne bende. Eğer sen de istemeseydin beni de başından atar, birisine evlâtlık verirdi.

Kız gözlerini silerek:

— Hakkınız var Murat Bey, dedi. Isterseniz bundan sonra siz bu evin sahibi olursunuz. Biz çıkar gideriz.

Murat başını salladı:

— Hayır. Gücüm yettiği kadar sizin geçinmenize yardım edeceğim. Bana da bir oda verirsiniz. Arasıra gelir burada kalırım, kimsenin birşey demeğe hakkı yok

— Ağabey, sana babamdan hiç bir kötü huy geçmemiş mi?

— Allaha şükür, böyle kötü bir tarafım yok. Kimseye de kinim yok. Senden de çok hoşlandım.

(Devamı gelecek sayıda)

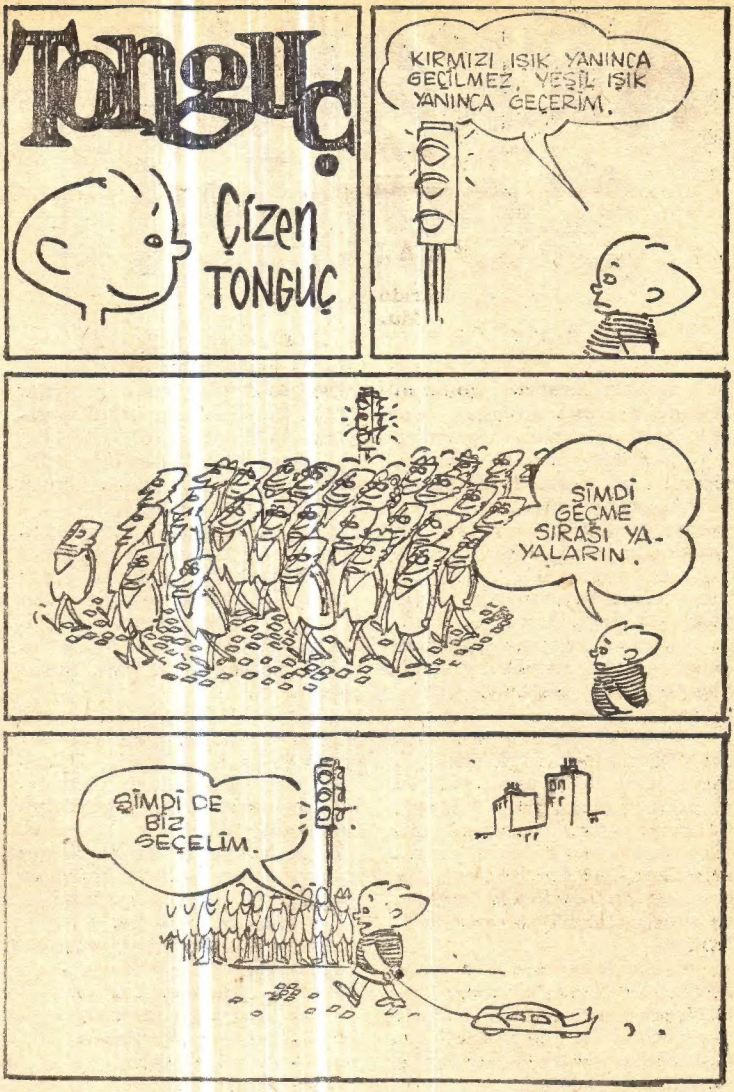

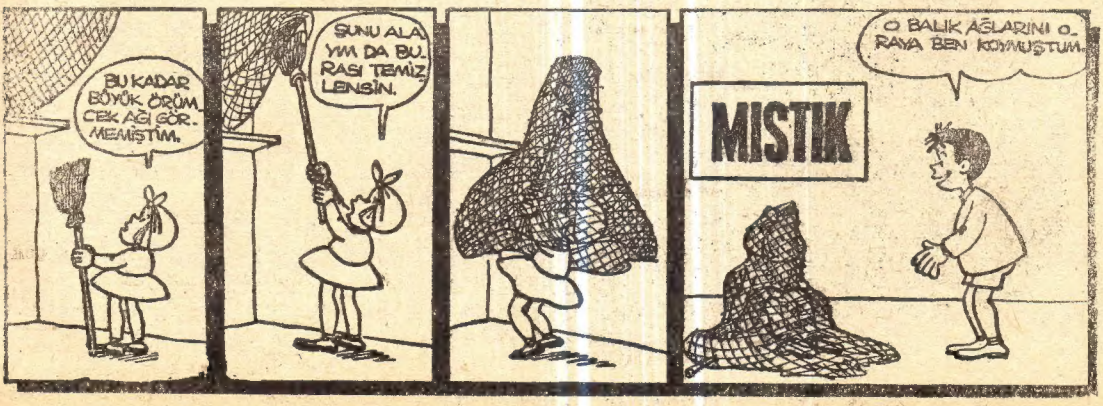

ARKADAŞ Sevgisi

YAZAN: ÜNVER SIVACIOĞLU

Hastaları ziyaret günlerinde o sessiz koğuşlar bir bayram yerini andırırdı. Bahçede karısı, çocuğu, nişanlısı, akrabası ile bir aşağı bir yukarı gezinerek tatlı tatlı sohbet ederlerdi. Hastam filân yoktu ama arada sırada şöyle bir uğrar onların yaşadıkları bir günlük bayram havasını, neşeli hallerini çocuksu çocuksu sevinerek seyreder, gözümün önüne çocukluğumda geçirdiğim bayram günlerini getirirdim.

Yine bir gün hastaları ziyaret günlerinden biriydi. Her zamanki gibi bahçe eşi dostu ile konuşan hastalarla doluydu. Bahçenin demir parmaklı duvarına dayanarak onları seyrediyordum. Bir ara gözüm kalın çam ağacının dibindeki kanepede oturan küçük bir çocuğa ilişti.

Bahçe kapısının her açılışında içeri girip, hastaları ile buluşan ziyaretcilere özençle bakıyordu. Ziyaretcilere bakışlarından beklediği hiç kimsesi olmadığı belliydi.

Küçük ellerini önünde kenetlemiş boyundan hayli uzun siyah pelerinini yere deymesin diye dizlerinin üstünde toplamıştı. Benzi sarı ve oldukça zayıftı ama sevimliydi.

Uzun müddet onu seyrettikten sonra yavaş yavaş kapıya yaklaştım:

— Şu ağacın dibinde oturan yavruyu ziyarete geldim.

Kapıcı bir müddet beni süzdü. Her halde buraya geldiğinden beri hiç ziyaretcisi gelmemiş olmalı ki şaşkınlıkla beraber tebessüm ederek mırıldandı:

Sözünü bitirince de demir kapıyı aralıyarak bana yol verdi. Ağır ağır hastaların arasından geçerek oturduğu kanepeye yaklaştım. Yanına geldiğimi anlamıştı. Gözlerimin içine uzaktan farkedilmiyen nemli göz leri ile baktı baktı. Biraz daha yaklaşarak hatırını sordum:

— Nasılsın küçük?

Şaşırmıştı. Kekeliyerek cevap verdi:

— İyiyim efendim

— Oturabilir miyim?

— Buyurun buyurun.

— Adın ne senin?

— Sadi.

— Çok mu oldu geleli?

— Bir ay kadar birşey oldu.

— Buralı mısın?

Başını önüne eğdi. Sonra bahçede gezinmekte olan ziyaretcilerle hastalara baktı mırıltı halinde cevap verdi:

— Buralı değilim.

O sırada kalbi şevkât, sevgi dolu bir hemşire yanımıza yaklaştı. Sadiye bir anne şefkati ile bakarken elinde tuttuğu mektubu uzattı:

— Sadi sana bir mektup var Attilâ diye birinden geliyor.

Bir anlık duraklamadan sonra uzatılan mektubu aldı. Hemşire yanımızdan uzaklaşırken acele acele açtı, okumaya başladı

Gözüm gayri ihtiyari okuduğu mektuba kaymıştı. Oldukça uzundu. Küçücük dudaklarını oynatarak yavaş yavaş okuyordu. Henüz yarısına ya gelmiş ya da gelmemişti ki ardı ardına akan iki damla gözyaşı mektubun üzerinde mürekkeple karışarak birer daire meydana getirdiğini gördüm. Elimi yavaşça omuzuna koyarken alçak sesle sordum

— Ne o Sadi kötü bir havadis mi var?

Yaşlı gözleri ile yüzüme baktı sonra gülmeye çalışarak mırıldandı:

— Hayır çok güzel şeyler var.

Şaşırmıştım. O ayni sesiyle konuşmasına devam ediyordu:

— İlkokul arkadaşım.

Birden sözünü kesti. Sevincini, arkadaşının gösterdiği yakınlıktan duyduğu memnuniyeti ifade edemiyeceğini anlayınca mektubu göstererek bütün çocukluğunu ifade eden bir sesle konuştu:

Eğer sıkılmazsanız bir parçasını okuyayım.?

Başımla oku diye işaret yaptım Okumaya başladı:

«Sadi, adresini annenden aldım. Hastalığını öğrenince bilemezsin ne kadar üzüldüm. Okuldaki gibi her zaman yanında olmak için iki günde bir mektup atarım. Çok rahatsızsan sen atma ama arada sırada beni meraktan kurtarmak için hiç olmazsa başkasına iki satır birşey yazdırıver, olmaz mı? Canım kardeşim. İmkân olsaydı gelirdim. Gelmek çok istiyorum ama biliyorsun...»

Okumasını keserek mırıldandı:

— Bilirim Attilâ seni bilirim. Senin gibi arkadaşım olduğu için çok bahtiyarım.

Vakit epey olmuştu. Veda edip hastahanenin kapısından çıkarken elimde olmıyarak kendi kendime mırıldandım:

— Arkadaşlık sevgisi her sevgiden üstündür.

Bir an gözüm kanepede oturan bir çocuğa ilişti

BAYTEKİN Maymun Adamlara Karşı

AURA İLE YILDIZ, BİR HASTANEDE YARALILARIN YANINDA BULUNUR.

SİZİ KRAL İSTİYOR.

BU YARALILARI BÖYLECE BIRAKIP GELEMEYİZ.

YILDIZ VE AURA YARALILARLA UĞRAŞIRLARKEN BAYTEKİN DE BARİN'E AİT BİR UÇAKLA HAVALANMIŞ VE MİNG'İN ÜLKESİNE YOLLANMIŞTI...

İÇİMDE KURTULACAĞIMIZA DAİR BİR HİS VAR.'

BAYTEKİN MİNG'İN SARAYI ÜZERİNDE KORKUNÇ BİR BOMBARDIMANA BAŞLAR...

50/2

FEZA GEMİLERİ ÇOK GEÇ KALMIŞLARDIR. BÖYLECE ZALİM İMPARATOR MİNG EBEDİYETE KARIŞIR. CEZASINI BULMUŞTUR.

BİTTİ

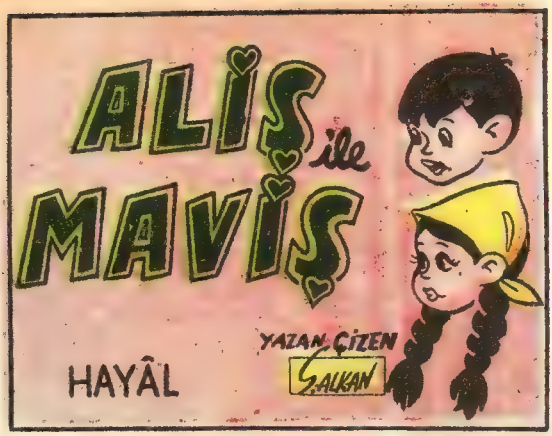
ALİŞ ile MAVİŞ
YAZAN ÇİZEN
S.ALKAN
HAYÂL

ALİŞ NE DÜŞÜNÜYORUM BİLİ-YOR MUSUN?..

ŞAYET BU HAFTA SPOR-TOTODAN PARA KAZANIRSAM NELER YAPACAĞIM...

İLK ÖNCE BÜYÜK BİR PASTA ALA-CAĞIM.

ÇEŞİT, ÇEŞİT OYUNCAKLAR...

SONRA SANA GÜZEL BİR FUTBOL TOPU..

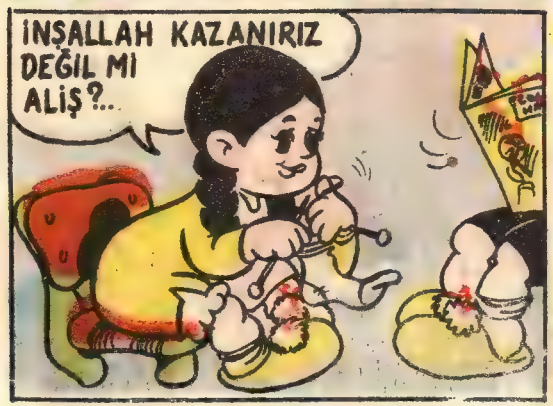
İNŞALLAH KAZANIRIZ DEĞİL Mİ ALİŞ?..

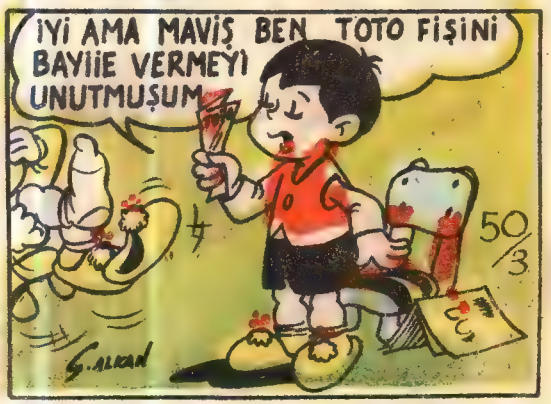
İYİ AMA MAVİŞ BEN TOTO FİŞİNİ BAYİİE VERMEYİ UNUTMUŞUM
50/3
S.ALKAN

KASIRGA ADAM

ASİSTANIM VE BEN HAİTİ ADASINA VAKTİNDE VARMIŞ VE FESTİVALE YETİŞMİŞTİK...

YERLİLER UZUN İPLER TUTARAK NEDEN ORADAN ORAYA GİDİYORLAR ROY?

BUNLAR RÜZGÂR TANRISINA TAPARLAR! ONUN DANSINI YAPIYORLAR.. ŞİMDİ REİSLERİNİ BULALIM!...

ADIM ROY REİS.. GAZETEM İÇİN RESİM ÇEKECEĞİM!..

MEKTUBUNU ALDIM.. İSTEDİĞİN KADAR RESİM ÇEKEBİLİRSİN!..

REİSİN REHBERLİĞİYLE ADAYI DOLAŞMIYA BAŞLADIK... TAM...

KÜÇÜCÜK VADİDE YÜZÜ BOŞ BİR ŞEKİL... ŞU HALE BAK!..

RÜZGÂR TANRISI NOTUS'UN PUTUDUR..

MAĞARA NOTUS'UN MABEDİ Mİ, REİS.. BİR KAÇ RESİM ALABİLİR MİYİZ!..

HAYIR.. İÇERİ GİRMEK YASAKTIR.. NOTUS KIZAR VE SİZİ FENA BİR RÜZGÂR HALİNE ŞOKAR SONRA!..

50/4

NOTUSUN KENDİSİ DE FENALAŞIR.: KÖTÜLÜK YAPAR!..

ERTESİ GÜN ZAMANIMIZI RESİM ÇEKMEKLE GEÇİRDİK... ÖĞLEYİN HERKES UYKUYA ÇEKİLİNCE...
DON.. BEN BU MAĞARAYA GİRMEK İSTİYORUM!..
AMA ROY... GİRMESEN DAHA İYİ DEĞİL Mİ?..
YERLİLERİN SAÇMALARINA İNANMIYORSUN YA... SEN DIŞARIYA GÖZ KULAK OL!..
İÇERDE YOLUNU KÜFLÜ BİR KAPI KESER...
HAVA ÇOK PİS, BAŞIM DÖNÜYOR...
BOŞLUKTA DÖNÜYOR GİBİ OLDUM. RÜZGÂRA YAKALANMIŞ GİBİYDİM...
DÜŞÜYORUM... DÜŞÜYORUM....
..SONRA BİR GÜRLEDİ... GÖZLERİMİ AÇTIĞIM ZAMAN...
TANRIM.. GÖK YÜZÜNE NASIL ÇIKABİLDİM BÖYLE!..
BİRDEN KORKUNÇ GERÇEĞİ HATIRLADIM...
EFSANE HAKİKAT OLDU!..
50/5

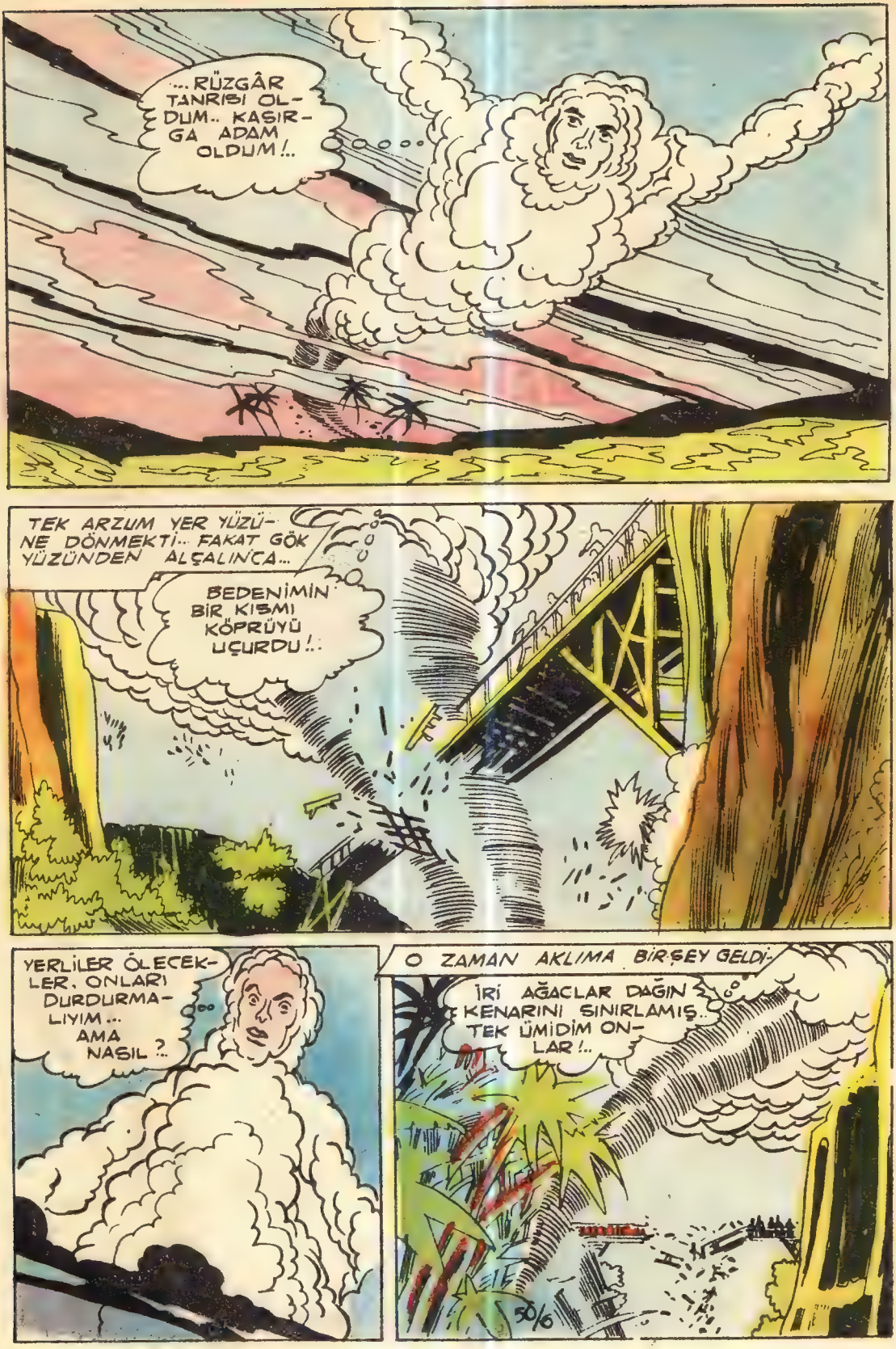
...RÜZGÂR TANRISI OLDUM.. KASIRGA ADAM OLDUM!..
TEK ARZUM YER YÜZÜNE DÖNMEKTİ.. FAKAT GÖK YÜZÜNDEN ALÇALINCA...
BEDENİMİN BİR KISMI KÖPRÜYÜ UÇURDU!..
YERLİLER ÖLECEKLER. ONLARI DURDURMALIYIM... AMA NASIL?..
O ZAMAN AKLIMA BİR ŞEY GELDİ-
İRİ AĞAÇLAR DAĞIN KENARINI SINIRLAMIŞ. TEK ÜMİDİM ONLAR!..
50/6

ETRAFTA GÖYLE BİR DOLAŞTIM VE AĞAÇLARI KIRBAÇLADIM...
OH.. BAŞARDIM!..

TAMİR OLAN KÖRÜ ÜSTÜNDE...
ŞANSLIYIZ.. KASIRGA AĞAÇLARI DEVİRİYOR.. ÇABUK OLUN!..

YERLİLER KURTULDU AMA BEN DE KORKUNÇ GERÇEĞİ İYİCE KAVRADIM...
ZARARIM DOKUNACAK YERLERDEN UZAKLAŞMALIYIM... DENİZE AÇILAYIM!..

OKYANUSA YAYILDIM.. FAKAT FELAKET ORADA DA BENİ BIRAKMADI!..
NE YAPTIM, KOCAMAN DALGALAR GEMİNİN GÜVERTESİNİ DÖVÜYOR!..

GEMİDEN YÜKSELEN ÇATIRDILARI İŞİTİYORDUM...
İKİYE AYRILIYORUZ!. GÜVERTEDEN ATLAYIP CANINIZI KURTARIN!.
30/7

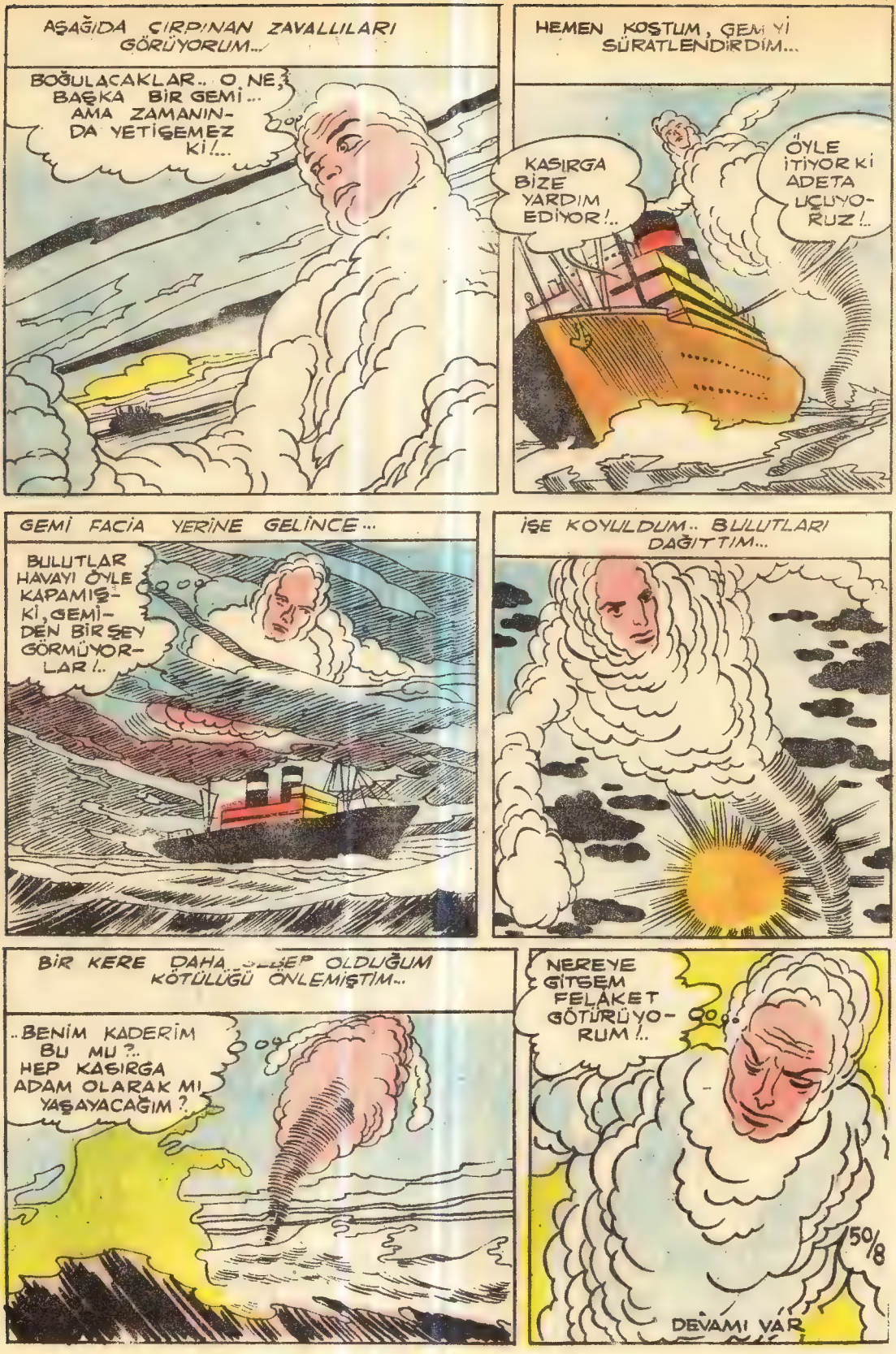
AŞAĞIDA ÇIRPINAN ZAVALLILARI GÖRÜYORUM..
BOĞULACAKLAR.. O NE, BAŞKA BİR GEMİ... AMA ZAMANINDA YETİŞEMEZ Kİ!...
HEMEN KOŞTUM, GEMİYİ SÜRATLENDİRDİM...
KASIRGA BİZE YARDIM EDİYOR!..
ÖYLE İTİYOR Kİ ADETA UÇUYORUZ!..
GEMİ FACİA YERİNE GELİNCE...
BULUTLAR HAVAYI ÖYLE KAPAMIŞ Kİ, GEMİDEN BİR ŞEY GÖRMÜYORLAR!..
İŞE KOYULDUM.. BULUTLARI DAĞITTIM...
BİR KERE DAHA... YAPMAK OLDUĞUM KÖTÜLÜĞÜ ÖNLEMİŞTİM..
..BENİM KADERİM BU MU?.. HEP KASIRGA ADAM OLARAK MI YAŞAYACAĞIM?
NEREYE GİTSEM FELÂKET GÖTÜRÜYORUM!..
50/8
DEVAMI VAR

İLKOKUL GRUPU
Yazı Yarışması 9 su

Adı:
Ümit KAYLÂN
Okulu:
Yunanistan, Kireççiler Türk İlkokulu S. 6, No: 8
Başöğretmeni:
Huseyin İBRAHİM
Öğretmeni:
Ziya KAYLÂN

ESKİCİ BABA

Bir memlekette yalnız başına bir eskici baba yaşıyordu.

Bu eskici baba bir şehrin kenar mahallelerinde kendi başına idi, kimsesi yoktu.

Her gün şehrin içine gider, torbasıyla bir çok eskiler alır gelirdi. Bir gün yine işinden dönmüştü, küçük kulübesinin kapısını açarak içeri girdi. Hava çok soğuktu. Bir taraftan rüzgâr, bir taraftan yağmur birbirine karışıyordu. Eskici baba hemen sobasını tutuşturdu. Çok yorulmuştu. Sıcak sobanın yanında pöstekisinin üzerine oturarak kendisine bir yorgunluk kahvesi pişirdi.

Kahvesini içerken küçük kulübesinin penceresinden şimşek çaktığı görüldü. Biraz sonra kulübenin ötesine yıldırım düştü, yıldırımla beraber bir çocuk sesi işitildi. Gece olmuştu. Eskici baba sesi işitince lâmbasını alarak dışarıya çıktı, kapının yanında üç kız gördü. Kızlar soğuktan çok üşümüşlerdi, yavru kuşlar gibi birbirlerine sokuluyorlardı. Küçükler bu yıldırımdan çok korkmuşlardı, en büyüğü onları teselli ediyordu.

Bu sırada eskici baba onları içeriye davet etti, kızlar da geldiler. Eskici baba bunlara çok acıdı, sıcak sobanın başında onlara çay pişirdi.

Kızların anneleri ve babaları yoktu, yeni anneleri ve babaları onları biraz büyüttükten sonra kaçırdışarı etmişlerdi.

Cocuklar ağlıyarak bütün olanları eskici babaya anlattılar.

Yasemin, ortancanın adı Şehnaz, üçüncünün adı ise Güler idi.

Eskici baba artık herşeyi öğrenmişti ve kızlara:

— Madem ki sizin kimseniz yok, benim de kimsem yok, siz benim kızlarım olursunuz, dedi.

Kızlar kabul ettiler.

Ertesi gün Eskici baba yine işine gitti.

Yasemin ev işlerini görüyor, Şehnazla, Güler de kısın okula gidip, yazın da bir fabrikada işçi olarak çalışıyorlardı.

Böylece geçinip gittiler, halleri, vakitleri gittikçe düzeliyordu. Şehnazla Güler okudular. Artık eskici çalışamaz hale geldi, günlerce yatakta yattı artık bir sabah hayata gözlerini yummuştu. Kızlar çok üzüldüler.

Eskici babayı evinin yanına gömdüler ve mezar başının üzerine şu sözleri yazdılar: «Fakir fakat gönlü büyük olan Eskici Baba burada yatar.»

Ümit Z. KAYLÂN

ORTAOKUL GRUPU
Yazı Yarışması 9 su

Adı:
Mesut YILMAZ
Okulu:
Avusturya Lisesi, Orta Kısım (İhzar.).
Okul Müdürü:
Baha DÜRDER
Türkçe Öğretmeni:
İzzet AKYOL

YEŞİL BURSA

Bu yaz tatili benim için oldukça canlı geçti sayılır. Çünkü bu tatilin büyük bir kısmını seyahate ayırmıştık. Şu seyahat ne kadar güzel şeydir, bilir misiniz? İnsan sanki yeniden dünyaya gelmiş gibi oluyor. Yepyeni yerleri görmek, gezmek, insanları ile haşır neşir olmak, insana bambaşka bir zevk veriyor.

Bu yaz birçok yere gittik. Birçok güzel yerler gördük. Fakat bütün bu yerler arasında benim en hoşuma giden, bana güzel İstanbul'un hasretini çektirmeyen yegâne şehir Yeşil Bursa idi. Şayet Bursayı görmediyseniz, o cennet şehri gezmediyseniz ben yazı ile onu hiçbir zaman tam olarak size aksettiremem. Öyle bir şehir tasavvur ediniz ki; her yanından ayrı bir sanat şaheseri minareleriyle, kubbeleriyle göğe yükselsin. Her yanından başka bir güzellik fışkırsın. Birçok hanları, sultanları bağrına bassın. Her geçen gün daha modern sitelere kavuşsun. Üstünde karlı tepeleri ve bütün heybeti ile Uludağ gibi dağ yükselsin. Ey güzel Bursam, ey cennet vatanımın cennet bucağı, işte sen bütün bu güzellikleri koynunda taşıyan bir Türk şehrisin. Bir Türk çocuğu olarak sana sevgim sonsuzdur.

Mesut YILMAZ

BÜYÜK TÜRK ROMANI

Dağ Başını Duman Almış

YAZAN:
OĞUZ ÖZDEŞ

Fiatı 4 lira

Kitapçınızda bulamazsanız: (Türkiye Yayınevi, Ankara Caddesi No: 36 — İstanbul) adresine kitabın bedeli olan 4 lirayı yollayınız. Roman adresinize taahhütlü olarak gönderilir.

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren: H. FİKRİ VEREL — 38 —

Şekiller biraz sonra daha net görünmeğe başladı. Bir yığın plâstik insan makine sür'ati ile muazzam füzeler imâl etmekle meşguldüler Bunlardan bir tanesi bile dünyayı sarsmağa kâfi gelebilirdi O derece dehşet verici büyüklükteydi. Her birinin uç tarafında beşeriyeti yok edecek, insanları birkaç saniyede mahvedecek kudrette yeni bir takım bombalar göze çarpıyordu. Arka taraflarındaki küçük tellere bakılırsa, bunlar doğrudan doğruya Plâstik İnsanlar Ulkesinden idare edileceklerdi. Güdümlü idiler. Ve böylece Hultemah'ın hiçbir adamına bu büyük işgal sırasında iş düşmiyecekti.

Hultemah'ın madenî sesi duyuldu:

— «Margo, şimdiye kadar kaç füze imâl edildi?»

Ekrandaki adamlardan biri belki de en korkuncu başını kaldırarak ön plâna geldi:

— «Margo muhterem başkanı selâmlar... Margo füzelerin onbini bulduğunu söyler...»

— «Kırkseksiz saat sonra dünyayı mahvetmiş olacağız Margo... Bunun için hazır mısın?»

— «Margo emredersiniz der. Isterseniz bu müddet yarıya da indirilebilir. Margo hazırdır...»

— «Pekâlâ... Biraz sonra sana kat'i emrimi vereceğim... Çalışmana ayni şekilde devam et!...»

Bir plâstik insanın bu derece net konuşması Burson'u hayrette bırakmıştı. Bir zamanlar Jules Verne'nin romanlarını okuyup ta onun buluşları karşısında insanlar nasıl hayrete düşüyorlarsa şimdi de Hultemah'ın zekâsı karşısında dünyadan gelen bu adamlar ayni şekilde parmaklarını ısırıyorlardı. Gördüklerinin hiçbirini kolay kolay ilmî yoldan izah edebilecek kudrette değillerdi. Hatta, belki de meşhur Profesör Ludvig bile bunun izahını yapamazdı.

Ekran karardı, oda aydınlandı.

Hultemah'ın yüzünde bir gurur ifadesi vardı Bir zamanlar ayni lâboratuvarda çalıştığı arkadaşının yanına gelerek elini onun omuzuna koydu:

— «Hâlâ şu delinin beni alt edebileceğine inanıyor musun Ludvig?»

— «Çok güç şartlar altında olacak arınızdaki çarpışma...»

Hultemah kızdı:

— «Yani onun elinde de böylesine müthiş tahrip vasıtaları olduğunu mu iddia ediyorsun?»

— «İddia değil, gerçek bu... Şayet kendisinden gelen ve neler yapmağa muktedir olduğunu gösteren plânlarla dolu mektubu deli saçması deyip yırtmamış olsaydım, şimdi burada onu birlikte tetkik ederek karara varabilirdik seninle...»

— «Hitler'den mektup mu geldi sana?»

— «Evet dostum... İşte onun içindir ki kendisinin yüzde yüz sağ olduğuna inanıyorum.»

— «Mektubu onun yazdığı ne malûm? Belki de başka bir deli yapmıştır bu işi... Seninle alay etmek isteyen bir delinin marifetidir belki de...»

— «Mektup Hitler'in kendi el yazısıyla yazılmıştı. Bende bulunan eski mektuplarıyla karşılaştırınca bunun kat'iyyen taklit olmadığını anladım. İstersen daha başka birşey, bir sır daha açıklıyabilirim sana Hultemah...»

— «Söyle bakalım...»

— «Hitler, bir gece evimi ziyaret etmişti!»

Hultemah'ın suratı kıpkırmızı oldu:

— «Sunturlu bir yalan bu!»

Profesör Ludvig kayıtsız bir şekilde omuzlarını silkti:

— «İnanıp inanmamakta serbestsin tabiî... Ben sana geçmiş günlerin dostluğunu göstermeğe çalışıyorum burada... Hem niçin korkuyorsun azizim, nasıl olsa bu yeni âlemi imha etmeğe, Plâstik insanları öldürebilmeğe imkân olmadığını söyleyen sen değil misin? Yoksa bir endişen, bir korkun mu

TÜRKİYE'DE İLK MATBAA

16 Aralık 1727'de Türkiye'de ve İstanbul'da ilk defa bir matbaa açılmıştı. Yirmisekiz Çelebi Mehmet Efendinin oğlu Sait Efendi ile İbrahim Müteferrika birleşerek bir matbaa kurdular. O zamana kadar Türkiye içinde bütün kitaplar el ile birer birer yazılırdı.

GAZİ ETHEM PAŞANIN ÖLÜMÜ

17 Aralık 1909 tarihinde Gazi Ethem Paşa vefat etmişti. 1844'te İstanbul'da doğan İbrahim Ethem Paşa Türk - Yunan savaşında Başkomandan olarak savaşı kazanmış ve Gazi adını almıştı. Rus savaşında da yararlıklar göstererek generalliğe yükselmişti. 1908 de Ayan azası, 1909 inkılâbından sonra da Harbiye Nazırı olmuştu.

RODOS FETHİNİN TAMAMLANMASI

Kanunî Sultan Süleyman zamanında, 20 Aralık 1522'de Rodos Adası Türk hâkimiyeti altına girdi. O zamana kadar kendilerini Hıristiyan dinin koruyucusu göstererek korsanlık yapan şövalyelerin elinde idi.

var?»

Hultemah bu suale cevap vermeden tahtına doğru yürüdü Nole orada kendisini beklemekteydi.

Deli profesör düşünceli bir hâl almıştı. Tahtına biraz evvelki gibi sert değil, yığılırcasına oturmuştu. İnanmak istemediği şeylere yavaş yavaş inanmağa başlamıştı. Öyle ya, şu Ludvig nasıl olsa elindeydi. Buradan onu kimse kurtaramazdı. Ölüme mahkûm edildiğini elbette biliyordu Onun için yalan söylemekle vakit geçirmesine sebep yoktu. Zaman kazanmağa çalışması, Hitler'in hücumunu beklemesinden ileri gelebilirdi.

Hatta... hatta bu adam belki de Hitler'in casusu idi!... Belki de üzerinde taşıdığı herhangi bir âletle burada olup bitenleri Führere bildirecekti.

Hultemah birden bire yerinden fırlayarak Ludvig'in üzerine doğru yürüdü:

— «Ah seni alçak seni!... Şimdi kavradım durumu... Seni buraya getirmekle hata ettim... Hitlerle daima temas halinde olabileceğini bilmem lâzımdı... Gebereceksin Ludvig... Enkaz altında bir plastik insan olarak tekrar yaşıyacak, fakat sadece bana hizmet edeceksin...»

Profesör şaşırmıştı. Bu delinin düşüncelerini anlıyamamış ve hayvanca saldırışı karşısında ileri istemez gerilemek zorunda kalmıştı. Arkadaşları da hemen etrafını almışlardı. Nasıl olsa kader birliği yapmış bulunuyorlardı Ölümün soğuk eli bir kere daha enselerinde dolaşmağa başlamıştı...

Hultemah daha ileri gitmeyerek geri döndü. Orada dimdik beklemekte olan en yakın adamı Dr. Nole'ye şu emri verdi:

— «Kırksekiz saat sonra değil, yirmidört saat sonra saldıracağız dünyaya Nole... Dünya bizim olacak... Şimdi şu sersemleri al ve ölüm hücresine kapat. Sonra da derhal yanıma gel...»

Nole başı ile selâm verip arkada duran on kadar silâhlı plâstik adama, dünyadan gelen bu insanları yakalamalarını emretti.

Ölüm yolu açılıyordu demek...

Ludvig soğukkanlılığını muhafaza etmeğe çalışarak gürledi:

— «Böyle yapmakla Hitler'in elinden kurtulabileceğini mi zannediyorsun budala!...»

Ve sonra Hultemah'ın yanından geçerken, insanlık düşmanı bu delinin suratına tükürmekten kendini alamadı. Fakat bu hareketini çok pahalıya ödedi. Kendisini tutmakta olan plâstik adamlardan birinin gözlerinden çıkan mor ışık onu olduğu yere yıkıverdi Profesör Ludvig, bu sempatik insan böylece ölüme terkedilmiş oluyordu...

Burson ve arkadaşları mütemadiyen sağdan sola doğru dönmekte olan içi nar kırmızısı renginde aydınlatılmış boş bir odaya kapatıldılar. Bu korkunç dönüşe beyinlerinin tahammül edeceği şüpheliydi. Hele kırmızı ışık, bütün sinirlerini teker teker kesiyordu âdeta... Üstelik bir saniye olsun oturabilecek tek sandalye de yoktu Konuşmak ve birbirlerine cesaret vermek istedikleri zaman ise beyinlerinin uyuştuğunu, donar gibi olduğunu ve dudaklarının bütün gayretlerine rağmen asla kıpırdamadığını hayretler içinde farkettiler... Bu ne müthiş bir ölüm bekleyişiydi Yarabbi...

★

Dr. Nole düşünceli duran efendisine sokularak sordu:

— «Kararınız kat'i mi efendim?»

Hultemah dişlerini gıcırdatarak cevap verdi:

(Devamı gelecek sayıda)

ÖZAY ABLA ile BAŞBAŞA

İntizam Başarının Anahtarıdır

Muntazam bir hayat yaşıyorsanız, daima başarıya ulaşırsınız çocuklar. Muntazam hayatın ne olduğunu da size açıklamağa çalışacağım.

Muntazam bir hayat, plânlı bir yaşama tarzıdır. Meselâ her insan günde sekiz saat uyumalı, sekiz saat da çalışmalıdır. Diğer zamanlarını eğlence, okuma, yemek, vesair işlere ayırmalıdır.

Şimdi bir insan için en ideal yaşama programını çizelim. Sabahları erken kalkmak faydalıdır. Geç vakitlere kadar uyuyanlar günün en faydalı ve verimli bir kısmı olan öğleden evvelki saatleri ziyan etmiş olurlar. Meselâ, saat sekizde kalkmak, yıkanıp kahvaltı ettikten sonra saat dokuzda çalışmağa başlamak en uygun olanıdır ve devlet dairelerinde de tatbik edilir. Sabah çalışmalarının bir insan için verimli oluşunun sebebi, dinlenmiş bir vücudün daha iyi çalışabilmesindendir. Öğlenleri belirli bir saatte yemek yedikten sonra dinlenmek ve yeniden çalışmağa başlamak lâzımdır. Akşam üzeri belli bir saatte çalışmaktan ayrılmalıdır. Bilhassa talebeler için ev vazifelerini mektepten sonra, akşam yemeğine kadar tamamlamak en uygun olanıdır. Yemeklerden bahsederken, bunların da muntazam olmalarının icabettiğini söylemek gerekir. Yemekler belli saatlerde günde üç defa yenmelidir. Akşam yemeğinden sonra, yapılacak çalışmalar pek faydalı olamaz. Zira bütün günün yorgunluğunu taşıyan bir vücut iyi bir şekilde çalışamaz. Akşam yemeğinden sonra, yapılacak çalışmalar pek faydalı olamaz. Zira bütün günün yorgunluğunu taşıyan bir vücut iyi bir şekilde çalışamaz. Akşam yemeğinden sonra, hazım müddetince radyo dinlemek, kitap okumak daha uygundur. Bundan sonra geç vakitlere kalınmadan yatmalıdır. Erken yatmak, ertesi günün yorgunluğuna hazırlanmak ve erken kalkabilmek için faydalıdır.

Son olarak çalışmanın programlı olmasının faydasını belirtmek isterim. Bunun için de bir tek örnek vereceğim. Öğretmenleriniz bir ders kitabını, her hafta muayyen bir iki ders vermek suretiyle okuturlar. Sene sonu geldiği vakit kitap tamamlanmış olur. Bütün bir sene oturup, aynı kitabı bir haftada tamamlamak mümkün müdür? İşte bütün işlerde de böyle bir sistem uygulanırsa muvaffakiyet muhakkaktır, çocuklar.

ÖZAY SUNAR

Hayvanlar ALEMİ

Ormanlar hâkimi: ASLAN

Aslanın ülkesi bütün Afrika'yı kaplar; Hindistan'ın bazı bölgelerinde de bulunur. Bütün hayvanların en asili ve en kudretlisi sayılmakta olup «Hayvanların Kralı» ünvanını kazanmıştır. Aslan ismi umumiyetle kuvvet ve cesaret sembolü olarak kullanılır.

Aslan, açık ve ağaçsız otlu ovaları sever. Oralarda, avlacığı yabaneşeklerini, antilopları ve daha küçük hayvanları yer. Aslan çok defa, avlarının susuzluklarını gidermeğe geldikleri su başlarının civarında dolaşır. Asîl hayvan gündüzleri uyumakla geçirir. Geceleri ise ava çıkarak kudretli kükreyişiyle yakınlardaki diğer hayvanları dehşete düşürür.

Yalnız erkek aslanların boyunlarında ve omuzlarında yeleleri vardır. Bu yelelerin uzunluğu da değişiktir: Rutubetli tropikal sahil mıntıkalarında yaşıyan aslanlarınki kısa, kuru iç mıntıkalarda bulunanlarınki uzun ve ipek gibidir.

Yanda dişi ve erkek iki aslan görüyorsunuz.

TEMBEL AYI

Bütün ayıların en acaip görünüşlüsü tembel ayıdır. Hindistan'ın ve Seylân Adasının sıcak bölgelerinde yaşamasına rağmen, uzun ve kaba kara kıllı bir postu vardır.

Bu ay, en sevdiği gıda olan termit karıncalarını emmek için, dışarı çıkık alt dudağından faydalanır. Meyva, başka böcekler ve yabanî bal da yer ve geceleri karnını doyurur.

Sadece 100 ilâ 151 kilo ağırlığında olan tembel ayı kuvvetli bir hayvandır. Çeneleri demir maşa kadar kuvvetli olduğu gibi, pençeleri kazma vazifesi görebilir. Bu hayvan sadece kuvvetli olmakla kalmayıp cürretkârdır da; bir file dahi saldırdığı görülmüştür.

Besinler

BAL

Hani şu vınlıyarak kulağımızın dibinden geçtiği sık sık vaki lan kızdırdığımız zaman hemen iğnesini batıran o ufacık çalışkan arının gece gündüz çalışarak bize bahçettiği balın sıhhatımız için ne kadar faydalı bir besin olduğunu herhalde biraz olsun biliyorsunuzdur.

Bal neye denir: Kısaca arıların çeşitli bitki çiçeklerinden emdikleri tatlı çiçek özlerini uzuvlarında muayyen kıvamda bal haline getirirler. Sonrada balmumu peteklerine ifraz ederler. (Kusarlar.). İşte arıların balmumu peteklerine kustukları bu maddeye biz bal deriz.

Balın rengi bitkilerin cinsi ile ilgili olarak değişik renk arzeder. Açık sarıdan koyu esmere kadar renk değişikliği gösterir. En makbulü, açık renkli güzel kokulu olanıdır.

Balın muhteviyatında, % 22 den fazla su % 0,3 den fazla maden tuzları bulunmamalıdır.

Kovandan çıktığı gibi peteğinin içinde bulunan bala «Petek balı», peteğinden ayırtedilmiş bala da «sızdırılmış bal» denir.

Bal insanların asırlardır kullandıkları bir tatlı maddesidir. Besinlerimiz arasında önemi büyüktür. Bala tat veren üzüm şekeri ile meyva şekeri doğrudan doğruya kana karışabilen şeker nevilerinden olduğu için hazmı kolaydır, hiç yormaz. Bunun için besleyici ve hazım bakımından kolay oluşundan zayıflara, kansızlara, tavsiye edilir. Bilhassa küçük çocuklar için iyi ve faydalı bir besindir. Yumuşaklık verir.

Bal alırken dikkatli olmak lâzımdır. Bugün sun'î bal da yapılmaktadır. Yapılan bu sun'î balı piyasaya tabiî bal diye sürebilirler. Şüphelendiğimiz zaman bir miktar alıp tahlile göndermelidir. En iyisi petekli balları tercih etmek daha yerinde olur.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

İsrail'den rövanşı nasıl olmuştuk?

İsrail millî maçında Gündüz'ün bir hücumu...

Bundan 10 sene evvel, 3 aralık 1950 de, İstanbul'da Mithatpaşa stadında A millî takımımız İsrail millî takımını 3 — 2 mağlûp ederek Telaviv'deki mağlûbiyetin rövanşını alıyordu.

Millî takımımız, bu maçtan evvel 28 Ekim 1950 de, tarihinde ilk defa olmak üzere aynı tarihte iki maç yapmış, birçok iyi futbolcumuz Ankara'da oynanan Mısır millî maçına ayrılmış iken A millî takımımız da Telaviv'de İsrail millî takımı ile karşılaşmıştı. Ankarada Mısırı 3 — 1 yenmiştik ama, İsraile fecî şekilde 5 — 1 yenildik.

İşte bu mağlûbiyetin rövanşı 3 Aralık 1950 de oynandı. Takımımız sahaya : Turgay (GS), Naci (GS), Muammer (Emniyet), M.Ali (FB), Bülent (GS), Muzaffer (GS), — İsfendiyar (GS), Erol (FB), Gündüz (GS - Kaptan), Lefter (FB), Halit (FB) tertibi ile çıktı.

İlk maçta yenilmiş olmanın hırsı ile takımımız oyuna iyi başladı ise de kendi hatamızla iki yol yiyince fena oynamaya başladık, futbolcular sinirlendiler, asabiyetten normal oyunlarını çıkaramadılar. Seyirciler de, hiç te doğru olmayan bir şekilde takımda bulunmayan bazı oyuncuların takıma sokulması için durmadan onların ismini bağırdığından oyuncuların moreli daha da bozuldu. Takım kaptanı bu istenen oyunculardan Bülent'in (Beşiktaş, Vefa şimdi Altınorduda) girmesi için oyunu terketti.

İlk devre biterken takımımız Halit vasıtasiyle bir gol attı ve devre 2 — 1 aleyhimize kapandı. İkinci devrede takımımız yeni bir mağlûbiyetin endişesi ile çok canlı bir oyun tutturdu ve 64 üncü dakikada İsfendiyar'ın, 85 inci dakikada da Lefter'in golü ile İsrail'i 3 — 2 mağlup etmeye muvaffak oldu.

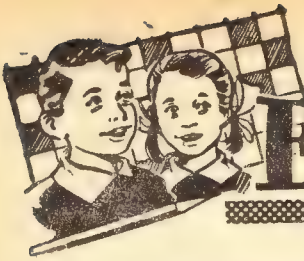

Eğlence BİLMECE BULMACA

İNGİLİZ DOĞU AFRİKASINDA ANGOLE'DE ÖLEN KRALIN YERİNE KRAL OLACAK OĞULU BU ASLAN SEÇER. OĞULUN TAM KRAL OLMASI İÇİN ASLANIN YANINA GİRMESİ LÂZIMDIR. SİHİRBAZIN GETİRDİĞİ ASLAN KRALA SEMPATİ GÖSTERDİĞİ TAKDİRDE TAM OLARAK KRAL OLMUŞ SAYILIR.

TEHLİKELİ İŞ ARIYORMUŞ

Hiç çalışmak istemiyordu. Boşta geziyordu. Babası karşısına aldı.

— Oğlum, dedi, çok çalışmak şimdiye kadar kimseyi öldürmemiştir! Merak etme, çalışmakla ölmezsin!

Çocuk cevap verdi.

— İşte onun için ben de zorlu ve tehlikeli bir iş arıyorum ya! Biraz heyecan duymak istiyorum. Heyecan olmazsa tadı olmuyor!

ŞEMSİYE

— Geçen gün sana bir şemsiye vermiştim... Bize gelmiştin de, yağmurda dönerken ıslanmamak için...

— Evet. Onu mu istiyorsun? Aksi şeytan! Ben de onu bir başka arkadaşa vermiştim. O da başkasına vermiş!...

— Sahi mi? Ne kadar aksilik, görüyor musun? Ben de onu bir arkadaştan almıştım. Şimdi şemsiyenin sahibi şemsiyesini bizim arkadaştan istiyormuş!...

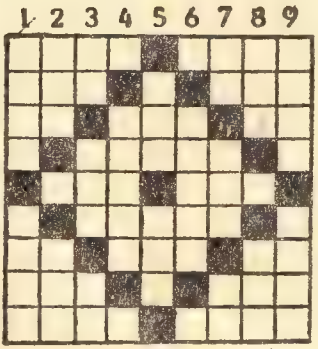

Soldan sağa :

1 — Bir renk, tersi, bir erkek ismi. 2 — Zeybek, göz rengi, 3 — Bir nota, duvarda çakılı tahta, başına «b» gelirse bir sayı olur. 4 — Bir erkek ismi. 5 — Bir ders, tersi bir yemiş. 6 — Bir kadın ismi, 7 — Asker, Arz, koyun sesi 8 — Demiryolu, bir temizleme tozu. 9 — Egede eski bir şehir, babanın kız kardeşi

Yukardan aşağıya :

1 — Gökyüzü, defa. 2 — Tersi ödeme, duvarda çakılı tahta. 3 — Bir nota, bol yağmurdan meydana gelir. Yemekten emir. 4 — Tersi bir soyadı. 5 — Tersi yakmaktan emir, yasak 6 — Askerden kaçma. 7 — Koyun sesi, güneş doğmadan ortalığın aydınlanmış vakti. Bir nota. 8 — Bir erkek ismi, canın yongası. 9 — Çığlık, tersi Kur'an'ın parçaları.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	F	E	Z	A	■	K	A	L	E
2	E	L	A	■	Y	■	N	A	T
3	N	E	■	R	A	Y	■	M	E
4	A	■	Y	E	T	E	R	■	M
5	■	L	A	F	■	N	E	M	■
6	A	■	S	A	T	E	N	■	K
7	L	A	■	H	A	N	■	L	A
8	E	L	A	■	N	■	N	A	Z
9	V	İ	T	A	■	V	E	F	A

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇOZUMU

Beraber GÜLELİM

NE OLACAK?

— Büyüyünce öyle bir adam olacağım ki, beni kim görürse geçmem için yol açacak!

— Mebus mu olacaksın?

— Yok!

— Vekil mi olacaksın?

— Hayır!

— Reisicumhur mu olacaksın?!...

— Ne münasebet!

— Ya ne olacaksın?!...

— Taksi şoförü!...

ÇENESİ DÜŞÜK

— Yüzüme niçin öyle bakıyorsun, İnci?

— Babam sizin için çenesi düşük demişti de, bakıyorum, hakikaten düşük mü?...

ÇOKTAN ANLAMIŞ!

Bilgili bir adam karşısındaki gence nasihat ediyordu

— Oğlum, ben de senin kadarken herşeyi bilirim sanırdım. Fakat şimdi anladım ki birşey bilmiyorum!

Genç bir sigara yakarak cevap verdi:

— Ben sizin birşey bilmediğinizi daha iki sene evvel anlamıştım!...

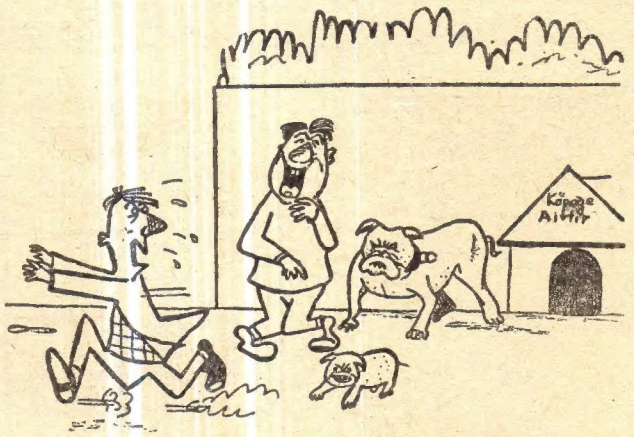

— Yahu, şu ufacık köpekten amma da korkuyorsun

NASİHAT!

— Karıma hiç iş yaptıramıyorum Geçen gün «Şu gömleğe bir düğme dikiver» dedim. Elini bile sürmemiş.

— Sen onun yolunu bilmiyorsun. Ben karıma hiç birşey söylemem. Yalnız «Nerede şu çöp tenekesi?» diye sorarım. «Ne yapacaksın çöp tenekesini?» der. — «Gömlek eskimiş, atacağım,» derim — «Ver bakayım şunu ,deyip elimden alır. Biraz ötesine berisine bakar. — «Nesi varmış bunun! der. Hiçbir şeyi yok! Yalnız biraz tamir istiyor!» Sonra hemen makinenin başına geçer. Güzelce dikip bana verir. Sen de böyle yap. Başka türlü muvaffak olamazsın!

İSTANBUL HAVASI

Anadoludan bir tüccar İstanbula gelmişti. Karakış ortalarıydı. Anadoludaki tüccar arkadaşından şöyle bir telgraf aldı. «İstanbulda hava nasıl?»

Hemen şu şekilde cevap verdi. «Güneşli ve bulutsuz...»

Öğleden sonra bir telgraf daha aldı. Şöyle diyordu: «Cevabını iyi anlıyamadım Güneşli mi, bulutlu mu?»

Tüccar cevap verdi. «Lâpa lâpa kar yağıyor...»

Ertesi gün bir telgraf daha aldı. «Kaç metre oldu? Malları getirebilir miyim?»

Cevap verdi.

«Güneş çıktı. Karlar eridi. Hiç durma getir.»

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 50 ' CİLT: 1960-10

14 ARALIK 1960

Sahibi :

TAHSİN DEMİRAY

Yazı işlerini fülen idare eden :

CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :

OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :

TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara Caddesi No. 36

İstanbul

Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :

TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır

İlânın santimi sekiz liradır.

Bu mecmua Basın Ahlâk Yasası'na uymayı taahhüt etmiştir.

İLÂNCILIK

Lekeleri su ile çıkan

PARKER SUPER Quink

YIKANIR MAVİ MÜREKKEBİ

SOLVEX İHTİVA EDER

Bu sihirli madde sayesinde tortu bırakmaz, dolma kaleminizin ömrünü uzatır.

6 Cazip renkte mevcut

Kazmasını kaybeden adam...

Asma kütüklerini budamakla meşgul olan bir çiftçi elindeki kazmasını yere bıraktı. Tekrar gidip almak istediğinde yerinde bulamadı. O gün tuttuğ ubütün içileri bir araya toplayıp aleti görüp görmediklerini sordu Hiçbirisi görmediğini söylediler. Bunun üstüne çiftçi müthi öfkelendi. Içlerinden birinin aleti almış olduğunu, alanı bir bulursa yapacağını bildiğini bağırdı. Böylece hep birlikte yakındaki şehre inip tapınağa gitmeğe karar verdiler. Tapınaktan kazmanın nerede olduğunu öğreneceklerd'.

Şehir kapılarına vardıklarında çok yorulmuşlardı. Dinlenmek için oturdular. Tam o sırada şehrin tellâlı, bir gece evvel tapınağın soyulmuş olduğunu, hırsızı bulanın mükâfanlatdırılacağını bağırarak yanlarından geçti. Bunun üstüne çiftçi derhal adamlarını yanına topladı. ve derhal eve dönmek üzere yola çıkmalarını emretti.

Ciftçi: «Eğer Tanrı, kendi tapınağını soyanın kim olduğunu bilemiyorsa benim kazmamı kimin çaldığını nerden bilecek!» dedi.

DOKTOR OLAN ÖNCE KENDİNİ TEDAVİ ETMELİDİR.

Kartal ve Tilki

Yavrularının karınlarını doyurmak için yiyecek arıyan kartalın biri o sırada çayırda güneşlenmekte olan tilkinin yavrusunu gördü. Yükseklerden yıldırım hızıyla inen kartal tilki yavrusunu kapıp havalanmak üzereydi ki ana tilki ortaya atıldı. Gözlerinde yaşlarla yavrusunu kendisine bağışlamasını, kendisinin de bir anne olduğunu, halden anlamasını rica etti. Yuvasını çok yükseklerde bir yere kuran kartal, ana tilkinin yalvarışlarına aldırmadı. Küçük tilkiyi kaptığı gibi gitti.

Ana tilki yavrusunun gitmesine çok üzüldü. Çılgına döndü. İntikam almak için o sırada insanların tanrılarına bir küçük çocuk kurban etmek üzere oldukları tapınağa koştu. Oradaki meşalelerden birini kaptı. Bu sırada kartal tilki yavrusunu parçalamak üzereydi. Ana tilkinin elinde meşaleye ,yuvasının bulunduğu ağacı yakmak için geldiğini görünce çok korktu. Yavruyu sağ salim aşağı indirip anasına teslim etti.

EDEN BULUR.

Nuri Sami KORAL

SİHİRBAZ KEMANCI

Müzik dünyasının taçsız kral-larından biri de, meşhur İtalyan keman üstadı Paganini'dir.

1784 ve 1840 yılları arasında yaşamış olan olan bu sanatkâr, bugüne kadar gelmiş, geçmiş keman çalıcılarının en başında gelen sayılmakta, keman üzerinde yaptığı maharetler sebebiyle kendisine, zamanında sihirbaz kemancı denmekte idi. Konserlerinde bulunanlar,, konserden sonra büyülenmiş vaziyette kalırlar, kendisinin insandan ziyade, muhakkak bir şeytan olacağına hükmederlerdi. Yüzünün oldukça çirkin oluşu ve şeytan resimlerine benzeyişi sebebiyle cahil halk ona şeytanın ya kendisi veya ortağı gözü ile bakarlardı. Çünkü keman üzerindeki hareketlerin ancak, böyle bir insan tarafından yapılabileceğini sanırlardı.

Bu meşhur sanatkâr, durgun ve insandan kaçar oluşuna rağmen zamanında, fevkalâde şakacı ve alaycı olmaktan da geri kalmazmış. Konserlerinden birinde, kalabalık dinleyiciler arasında, geri sıralarda oturan birinin, onun keman çaldığı sıralarda, mütemadiyen yanındaki ile konuştuğunu, bir aralık ıslık bile çaldığını görür. Sesini çıkarmaz. Çalmasını bitirdikten sonra «şimdi de size kemanımla, hayvan seslerinin taklitlerini yapacağım» der. Sırası ile kanarya, bülbül, papağan vesair kuş sesleri ile horozun ötüşünü, kedinin miyavlamasını, köpeğin havlamasını ve diğer hayvan seslerinin de taklitlerini yapar. Bu suretle herkesi hayran bıraktıktan sonra, birdenbire dinleyicilerine döner. Salonda konuşup ıslık çalanı gözleri ile arayıp bulduktan sonra, yine kemanını eline alır, bu bu sefer eşeğin anırmasını taklit etmeye başlar. Onu da bitirdikten sonra salona doğru bağırır: «Bunu ıslık çalan saygısıza ithaf ediyorum.» diyerek bu suretle sanatına ilgisiz kalana küçük bir ders vermiş olur.

Paganini cahcılığı kadar yazdığı eserleri ile de meşhurdur. Keman için yazdıkları büyük sanat eserleridir.

TARZAN ÇETİN KAPTAN İLE TOMBİŞİ BEKLEYEN NÖBETÇİYİ BİR YUMRUKTA BAYILTIP, ÇOCUKLARIN YANINA SOKULUR. BIÇAĞI İLE İPLERİ KESER

— *Ahmet, bugün eve erken dönüyor.*